

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/22/2017
Identifikačné číslo spisu: 5915205412
Dátum vydania rozhodnutia: 17.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5915205412.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ H. A., 2/ S. A., obom bývajúcim v H. a zastúpeným JUDr. Petrom Svrčekom, advokátom so sídlom v Ružomberku, Dončova č. 1443/5, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého č. 2, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3 C 204/2015, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. septembra 2016 sp. zn. 9 Co 237/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobcovia sa v konaní domáhali náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). Tvrdili, že škoda im vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Ružomberok tým, že nevyznačil plombu o zmene vlastníckeho práva na liste vlastníctva, nevykonal včas zápis vlastníckeho práva na liste vlastníctva, nesprávne vydal podklady pre exekučné konanie.

2. Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 25. mája 2016 č.k. 3 C 204/2015-147 zamietol žalobu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia nemajú právo na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko v konaní nebolo preukázané splnenie jedného zo zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovanej, a to príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. K námietke premlčania vznesenej žalovanou uviedol, že táto nie je dôvodná, nakoľko žalobcovia sa preukázateľne dozvedeli o škode až dňom 10. decembra 2013, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. októbra 2013 sp. zn. 5 Co 432/2013, ktorým momentom začala plynúť 3-ročná subjektívna premlčacia doba. Keďže žaloba bola podaná 30. septembra 2015, bola podaná rámci plynutia premlčacej doby, ktorá mala uplynúť až 10. decembra 2016. Rozsudok napadli žalobcovia odvolaním.

4. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 8. septembra 2016 sp. zn. 9 Co 237/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. V celom rozsahu sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o nesprávnom úradnom postupe orgánu žalovanej ako aj o vzniku škody žalobcom. Nesúhlasil však s jeho názorom pri posúdení námietky premlčania vznesenej žalovanou. Z tvrdení samotných žalobcov vyplýva, že o vydržaní ich spoluvlastníckeho podielu a nadobudnutí nehnuteľnosti v celosti vydražiteľom, sa dozvedeli po dražbe od povinného Q. E. (dražba konaná 10. januára 2002) a v auguste 2003 od riaditeľky správy katastra, keď vzniknutá situácia bola vyriešená zápisom výlučného vlastníckeho práva vydražiteľa (aj ich spoluvlastníckeho podielu) na list vlastníctva, pričom mali vedomosť o tom, že účinne brániť svoje vlastnícke právo mohli podaním vylučovacej žaloby podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku len pred začatím dražby. Teda žalobcovia sa najneskôr v auguste 2003 dozvedeli o škode, nakoľko uznesením súdu prvej inštancie o schválení príklepu pre vydražiteľa Ing. U. U. sa tento stal vlastníkom nehnuteľnosti v celosti. Žalobcovia žalobu nepodali v premlčacej dobe v zmysle § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zamietajúci žalobu z dôvodu iného právneho posúdenia námietky premlčania, potvrdil (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

5. Žalobcovia proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali 28. decembra 2016 dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V dovolaní uviedli, že odvolací súd rozhodoval nad rámec uplatnených odvolacích dôvodov, keďže oni v odvolaní sa otázkou premlčania nezaoberali a považovali jej posúdenie súdom prvej inštancie za správne a navyš tejto otázke sa nevenovala ani žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu. Namietali, že v odvolacom konaní sa nemohli k otázke premlčania, ku ktorej odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie zaujal odlišný názor, vyjadriť a týmto postupom boli závažným spôsobom porušené ich procesné práva na spravodlivý súdny proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Za nesprávne považovali právne posúdenie námietky premlčania odvolacím súdom a v tomto smere poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 82/2009, sp. zn. 3 Cdo 145/2004. Žiadali rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak, že bude žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

6. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu zopakovala podstatnú časť svojej skoršej argumentácie. Navrhla nedôvodné dovolanie žalobcov zamietnuť.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

8. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

9. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania,

vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

11. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

12. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

13. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

16. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

17. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

18. Žalobcovia prípustnosť podaného dovolania vyvodzujú z § 420 písm. f/ CSP a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP.

19. Z ustanovení CSP, ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie, nevyplýva jednoznačne, či prichádza do úvahy súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP, ako aj v zmysle § 421 CSP.

20. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení CSP bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 konštatoval, že: a/ kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 CSP je neprípustná, b/ ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 CSP, c/ ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ CSP, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

21. Uvedeným rozhodnutím veľkého senátu, ktoré je dostupné aj na internetovej stránke najvyššieho súdu (www.nsud.sk), sú senáty najvyššieho súdu viazané (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP).

22. Trojčlenný senát 3 C najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalobcov len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (nezaoberal sa teda prípustnosťou ich dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/, b/ CSP).

23. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

23.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

23.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

25. Podľa názoru žalobcov k vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP došlo tým, že sa v odvolacom konaní nemohli k otázke premlčania, ku ktorej odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie zaujal odlišný názor, vyjadriť a tým bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces.

25.1. Ústavný súd chápe základné právo na spravodlivé súdne konanie ako zásadne „výsledkové“. Z toho vyplýva, že pri skúmaní, či (ne)došlo k zásahu do tohto práva treba mať na zreteli proces ako celok (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Určujúci z tohto hľadiska nie je jednotlivý úkon súdu alebo niektorá časť súdneho konania; kľúčový význam má jeho výsledok. Takémuto prístupu zodpovedá aj právny záver vyjadrený najvyšším súdom už v judikáte R 13/1993 (a

prevzatý aj v 3 Cdo 179/2013, 3 Cdo 209/2014, 3 Cdo 297/2015 a 3 Cdo 26/2017), v zmysle ktorého „podmienka prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je splnená, v prípade, že sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom pre časť konania do takej miery, že účastník následne mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napríklad tým, že mohol podať proti rozsudku, ktorý mu bol riadne doručený, odvolanie“.

25.2. V danom prípade žalovaná uplatnila námietku premlčanie nároku uplatneného žalobcami vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 9. decembra 2015 č.k. 3 C 204/2015-85. Vzhľadom na to, že žalovaná sa dovolala premlčania až v odvolacom konaní a odvolací súd by vyvodil svoj (iný) právny záver zo skutočností, ktoré súd prvej inštancie neposudzoval, odvolací rozsudok s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní po zrušení veci na pojednávaní, ktoré sa na súde prvej inštancie uskutočnilo 7. apríla 2016, bola žalobcom a ich právnomu zástupcovi daná možnosť vyjadriť sa k žalovanou vznesenej námietke premlčania, čo aj využili a svoje stanovisko, podľa ktorého nepovažujú nárok za premlčaný, argumentačne zdôvodnili. Okresný súd Ružomberok vyhlásil vo veci rozsudok 25. mája 2016, v odôvodnení rozsudku sa vyporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovanou a dospel k právnomu záveru, že nárok nie je premlčaný; nárok žalobcov nepovažoval za dôvodný pre nespĺnenie všetkých predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Krajský súd v Žiline konajúci o odvolaní žalobcov uvedený rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, keď na rozdiel od prvoinštančného súdu dospel k právnomu názoru, že nárok žalobcov je premlčaný.

26. Dovolací súd námietku žalobcov o porušení práva na spravodlivý proces nepovažuje za dôvodnú. Ako totiž vyplýva z obsahu spisu žalobcovia sa k otázke premlčania mali možnosť vyjadriť, čo v konaní pred súdom prvej inštancie aj urobili (viď č. 1. 125 až 129 spisu). Oba sudy nižšej inštancie otázku premlčania nároku žalobcov posudzovali, pričom pri posudzovaní dospeli k odlišným právnym záverom; žalobcovia vzhľadom k tomu museli predpokladať, že odvolací súd bude v odvolacom konaní posudzovať a skúmať to, čo napokon odvolací súd aj skutočne posúdil a preskúmal.

27. Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že podstatou dovolacej námietky žalobcov vo vzťahu k § 420 písm. f/ CSP je, že odvolací súd vyvodil vecne nesprávny právny záver, že nimi uplatnený nárok je premlčaný.

27.1. Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

27.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27.2. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania.

28. Pre úplnosť považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

29. Na podklade vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcov nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

30. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcov podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

31. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.